

Повага до людей – любов до України

Конспект заняття-пошуку для старших дошкільнят

Капустіна С.О., вихователь ЗДО № 286 «Полунична галявина», м. Запоріжжя

Мета. Збагачувати уявлення дітей про людські чесноти. Учити оцінювати вчинки – свої й інших людей, проявляти повагу та любов до рідної країни, дорослих та однолітків. Розширювати уявлення про шанованість і потрібність кожної людини у своїй країні. Формувати вміння відстоювати власні цінності та інтереси і водночас поважати погляди та цінності інших. Розвивати увагу, вміння взаємодіяти з найближчим оточенням. Виховувати толерантність, культуру спілкування, гордість за свою державу.

Матеріал та обладнання: ілюстрації національностей, видатних людей; атрибути національної й державної символіки України; картки мовленнєвого етикету; оповідання Бориса Комара «Груші – дві та одна»; відеозапис про Україну.

Попередня робота:

- бесіда про національності, раси;
- розучування віршів, прислів'я;
- читання творів морально-етичного змісту;

Хід заняття

Привітання дітей.

Привітання вихователя:

Доброго ранку, сонце привітне,
Доброго ранку, небо блакитне,
Доброго ранку, у небі пташки,
Доброго ранку, маленькі дубки.
Я вас вітаю, люблю, пізнаю,
Бо живемо ми в одному краю.

Слухання й обговорення розповіді вихователя.

— Я була свідком однієї історії, що трапилася з вашими однолітками. Хочу щоб ви її послухали і висловили свою думку.

Одного разу Романка й Оксанка сиділи на лавочці у скверіку. Повз них пройшла старенька бабуся. В одній руці вона несла кошик з грушами, іншою спиралася на палицю.

Несподівано старенька спіткнулася об камінець, який лежав на дорозі, і ледь не впала. А кошика не втримала, випустила з рук, груші висипалися.

— От біда! - забідкалася бабуся, голосно зітхнувши.

Відкинула палицею камінець і заходилася збирати грушки. Але їй, старенькій, важко було нахилитися. Та й бачила вона погано: довго мацає навкруги, доки знайде яку-небудь грушку.

Романко підійшов до бабусі і став показувати пальцем де лежать груші.

— Ось тут... Ось... Та не там... Ось же... - сердився хлопчик, коли вона мацала не там, куди він показував.

До них підбігла Оксанка. Але Вона не показувала, де лежать груші, а швидко-швидко позбирала їх у кошик.

— Всі? – запитала старенька.

— Всі! – дружно відповіли діти.

— Дякую, діточки, за допомогу – І бабуся пригостила дітей грушами.

— Це тобі, дівчинко, - старенька дала Оксанці дві величезні, рум'яні груші.

— А це тобі, хлопчику...

У руках у Романка опинилась одна велика груша.

Діти швидко побігли додому, щоб розповісти все мамі. Мама зраділа, що у неї такі чемні діти. А потім помітила, що в Оксанки дві груші, а у Романка – одна.

— Ти свою другу вже з'їв? – запитала мама.

— Ні, не їв, - відповів хлопчик. – Бабуся дала Оксанці дві, а мені тільки одну.

— Чому ж? – не зрозуміла мама.

— Не знаю... Можливо, тому, що Оксанка маленька, або тому, що дівчинка.

— Ні, тут щось не так... - а коли діти в подробицях розповіли про подію, мама все зрозуміла і сказала:

— Бабуся могла й зовсім тебе Романку не пригостити.

— Чому? – розгубився хлопчик.

Запитання до дітей

— Як ви гадаєте, чому мама так сказала?

— Що можна було зробити, аби бабуся не спіткнулася на дорозі й не розсипала груші?

— Хто з дітей проявив справжню повагу до інших людей?

— Шанувати – це проявляти інтерес до людини, поважати її гідність, допомагати в якійсь справі, чимось ділитися, співчувати, захищати, бути уважним і слухняним, вживати «чарівні слова».

— Як би ви вчинили, коли б груші розсипала молода жінка або дівчинка; чоловік або хлопчик; іноземець чи українець? Чому?

— Поважати, робити добро потрібно всім людям незалежно від віку і статі, раси й національності.

— Про це є **прислів'я**, давайте пригадаємо:

- Хто людям добра бажає, той і собі має.
- Роби добро – не кайся, робиш зло – зла і сподівайся.
- Все добре пам'ятай, а зла уникай.
- Добро, як сонце гріє.
- Добро не лихо, ходить тихо.

— Свою повагу можна проявляти не тільки вчинком, а й словом.

Дидактична гра «Усміхнись і скажи комплімент»

Діти сідають у коло й, по черзі торкаючись долоньками одне одного, говорять компліменти, намагаючись передати свою повагу.

Фізхвилинка

Швидко стали по порядку.
Розпочнем мерщій зарядку.
Руки в боки розвели,
Мов на чайках попливли.
Ліва, права, ліва, права
Роблять руки наші вправи.
Ми веселі козачата
Любим дружно танцювати.
Не лінуйтеся, присідайте
І здоров'ячко зміцняйте,
Ніжками затупотіли,
На місця тихенько сіли.

Мовленнєва гра «Етикет»

(На столі розкладені картки, діти беруть по одній і описують ситуацію).

— Якими словами можна сказати про дану ситуацію, використовуючи ввічливі слова?

Бесіда «Які люди живуть в Україні»

Переглянути відеозапис «Моя країна – Україна» та обговорити з дітьми його зміст.

Запитання до дітей:

- Як називається наша держава?
- Чим багата наша країна?
- Як називають людей, які проживають в Україні?
- Які на вашу думку українці?
- Люди, яких національностей живуть в Україні?
- В Україні живуть люди, які вважають себе українцями. У них різний вік і стать, національності й раси, серед них є селяни і городяни, але всі вони люблять свою країну й прагнуть жити у мирі та злагоді.

Блакиттю і житом увінчаний край,
Колиско моя, Україно!
Прошу назавжди всіх людей об'єднай,
Любов'ю сердець воедино!
Щоб брат біля брата, і захід і схід,
Всі разом пліч-о-пліч стояли,
Молилися щиро як люблячий рід,

Й пісні всі єдині співали.
(Н. Гуркіна)

- Громадяни України не тільки люблять свою країну і пишаються нею, а й прославляють її своїми успішними досягненнями, героїчними вчинками, видатними творами, гарними піснями.
- Зараз ми їх пригадаємо і зробимо газету «Видатні українці». А потім поділимося нашою інформацією з іншими дітьми.

Виготовлення газети

- Не соромтеся показати іншій людині, що вона вам подобається, що ви раді зустрічі з нею. Для цього використовуйте «чарівні слова», частіше усміхайтесь, допомагайте, навіть тоді, коли людина не бачить цього, не сподіваючись на подяку. Коли громадяни дбають одне про одного, тоді держава процвітає.